

tenties in dag- en weekbladen (ook in dit *Tijdschrift*) leveren daarvan regelmatig het bewijs. Men kan aanvragen en aanbiedingen vinden voor een assistente in de praktijk, voor assistente van arts, tevens hulp in de huishouding, voor Röntgenassistent(e), ja zelfs voor Dr. assistente en Dr. Röntgenassisterente, al of niet genegen huishoudelijke bezigheden te verrichten. Het behoeft geen betoog, dat hierdoor verwarring, ook bij het publiek, ontstaat en aan onbevoegden kundigheden worden toegeschreven, welke zij niet bezitten. Ik heb daarvan treffende ondervindingen opgedaan. Daarom meen ik, dat de geneeskundige wereld dit onjuiste gebruik van de benaming assistent(e) moet uitbannen. De röntgenologen hebben zich reeds voorgenomen het woord Röntgenassistent en dergelijke alleen voor een arts te gebruiken en een hulp in een Röntgenlaboratorium een Röntgenlaborant(e) te noemen. Gaarne wilde ik hier opwekken dit voorbeeld algemeen te volgen (meestal zal hulp in de praktijk of laborante de juiste benaming zijn) en het misbruik tegen te gaan voor het onuitroeibaar is geworden. Zou de redactie van het *Tijdschrift* hierbij niet kunnen en willen medewerken door onjuist gebruik van de benaming assistent(e) in advertenties niet toe te staan?

Amsterdam, 10 Maart 1947

J. W. F. HEUKENSFELDT JANSEN

HERPES ZOSTER EN VARICELLEN

Ongeveer drie weken geleden werd ik geroepen bij een patiënte, die klaagde over pijn in rug en borst. Zij bleek gordelroos te hebben aan de rechter thoraxhelft, waarvoor ze de kamer en gedeeltelijk het bed hield. De buurvrouw hielp in het huishouden. Deze bracht haar zoontje van 2 jaar mee, die voor de warmte af en toe bij „tante” in bed kroop en sliep.

Een dezer dagen bracht ik mijn laatste bezoek. De herpesruptie was genezen, de pijn was verdwenen. De buurvrouw verzocht mij, nog even naar haar zoontje te willen kijken, aangezien hij zoo'n „brand” had. Het ventje bleek waterpokken te hebben. Mijns inziens staat hier het verband tussen beide aandoeningen vast.

Rhoon

J. FONTEIN

PIJN BIJ EEN CHRONISCHE GALBLAASAANDOENING

Na lezing van het artikel van coll. TELJER, meen ik, dat de titel ervan anders moet luiden. Ik geloof, dat hier een localisatie van pijn bij pancreatitis beschreven is. Als een roode draad loopt door het geheele verhaal de chronische pancreatitis en de bevindingen aan de galblaas zijn met deze diagnose, die ook door collega TELJER aanvankelijk werd gesteld, niet in strijd. Niet zelden immers is de galblaas oorzaak van de aandoening van het pancreas en geneest deze, nadat de galblaas is weggenomen, alhoewel verergering van de klachten na cholecystectomie, niet zelden voorkomt. Aanvaardt men, dat wij hier te maken hebben met een chronische pancreatitis, dan is het beschreven beeld wel bekend, ofschoon het zeer nuttig is, dat hierop ook nog eens de aandacht werd gevestigd.

Slaat men het tweede deel op van het *Leerboek der Inwendige Geneeskunde* van HIJMANS VAN DEN BERGH, DE LANGEN en SNAPPER, dan vindt men op blz. 232 bij de pancreasaandoening de uitstralende pijn beschreven die aan ischias kan doen denken.

In het midden latende of bij collega TELJER het pancreas is geëxploreerd, kan ik mij voorstellen, dat zulks niet is geschied, daar manipulaties aan dit orgaan vaak slecht worden verdragen.

Laat collega TELJER er verder van overtuigd zijn, dat hij niet de eenige is, die voor een pancreasaandoening platvoetzooltjes kreeg.

Utrecht, 6 Maart 1947

L. A. HULST